

viisning fra den ærede Ministers Side til Theaterdirecteuren, fordi denne Sidste ikke har taget tilbørligt Hensyn til hvad der paalaa ham efter Finantsloven. Endvidere er der endnu en Omstændighed, paa hvilken jeg gjentagende vil henlede Opmærksomheden, naaget jeg næsten maa frygte for, at det vil lede Thinget at høre den igjen, da det har hørt det saa ofte, og det er den, at, naar Theaterdirecteuren ikke vil efterkomme det Dnske, som Thinget oftere har udtalt, og endogsaa sidste Gang vedtaget, om den Naade, hvorpaa Billetterne skulde sælges, maa den ærede Directeur finde sig i Consequentsen af den Sætning: at, hvor der er store Herligheder, der er der ogsaa visse Byrder. Han maa altsaa finde sig i, naar han beholder det Regale, at udlevere Billetter, som han synes for godt, at han da ogsaa engang imellem kommer til at betale en saadan Sum som den her omtalte, thi det maa alene tilskrives ham selv, at han, uden Thingets Tilladelse og uden at ville meddele os gyldige Grunde derfor, gaaer til en saadan Udgift. Den ærede Minister vil heller ikke søie Thinget eller gaae ind paa det saaledes af os gjorte Forslag, og vi maae saaledes overlade det til disse to Parter, hvorvidt de kunde komme til Rette om at bære de Byrder, der saaledes extraordinairt forlanges og neppe af Thinget bevilges, saalænge vore Dnsker saa lidet finde nogen Anklag hos dem begge, baade hos den ærede Minister og hos den ærede Theaterdirecteur. Dpshjælpsen af dette Dnske vilde muligviis kunne bidrage til, naar Revisionen havde gjort sine Bemærkninger og Sagen igjen kom for Thinget, at man da lod Naade gaae for Ret.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg tvivler paa, at den Naade, hvorpaa den ærede Taler betragter disse Forhold, vil vinde Bisald hos Thingets Fleertal; han holder sig til, at man ikke har villet gaae ind paa et Dnske om en Billet-Uddeling, som han finder rigtigt, og han troer, at ikke alene Theaterdirecteuren, men ogsaa Cultusministeren maatte komme til at bære det omhandlede Ansvar, fordi de ikke vilde følge dette hans Dnske. Men det behøver ingen Udvikling, at et saa-

dant Ansvar ikke kan opstaae deraf, at man ikke opfylder Noget, der kun her er udtalt som et Dnske, og som ikke kan være bindende for de Vedkommende, der skulle udføre det, hvorpaa Dnsket gaaer ud, naar de finde Betænkelighed derved. Jeg troer derfor ikke, at der er saa Meget at befrygte, som den ærede Taler mener, og at man ikke behøver at indskyde sig under den „Naade“, han mener, at der skulde gaae for „Ret“.

A. Sage: Tor jeg blot gjøre den Bemærkning til den ærede Cultusminister, at foruden, at det er mit Dnske, er det ogsaa Thingets bestemte Villie, der er udtalt ved Finantsloven, og det er dertil, jeg henholder mig.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan ikke ansee det for nogen bindende Beslutning.

Fsberning: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at den Art Udtalelser fra Thingets Side kun maae betragtes som Henstillinger; saadanne Henstillinger ere vel af den Art, at de ganske sikkert senere, naar de ikke blive fulgte, kunne bringe Thinget til at tage finantsielle Forholdsregler, men Ingen sidder her nogen Beslutning overhørig, thi vi have ikke Adkomst til at tage Beslutninger i den Retning.

Da ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

	Foreslaaet	Bevilget
	Sum.	Sum.
	Rbd.	Sk.
Udvalgets Forslag til S. 7:		
ad E. c. Udgifter af ubestemt Omfang ved det Kgl. Theater og Capel. Den forlangte Sum 2,258 Rbd. 16 Sk.		
udgaaer	: 2,258. 16	“
vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.		

2) Lovudkastets § 7 (see Anhanget Sp. 399) med den vedtagne Forandring vedtoges eenstemmigt med 77 Stemmer.